

אתה והשקל

מדינה לעשירים בלבד

ערב ראש השנה נחתו על הציבור הישראלי שני מחקרים מקיפים, שלימדו הרבה מאוד על השווייון נוסח הפפוליוס של תנועת החרות וה-

שר לשעבר ב"ץ סיבוב שני

סוציאלידמוקרטיה מבית מיררשה של מיפלגת העבודה. המיספרים היבשים רק חיזקו את התחושה המרה, שחש כל אחד ואחד. לפני שבועיים פירסם המרכז לחקר המדיניות החברתית, שבראשו עומד הר"ר ישראל ב"ץ, לשעבר שר-העבודה והרוחה כממשלת בגין הראשונה, דוח מרתק על התפלגות ההכנסות בארץ. הגילוי המדהים בדוח הארוך הוא, שהעשירון העליון של המישפחות בארץ נוטל 40 אחוז (!) מכלל ההכנסות המשלמות מיסים. ההון השחור לא הוכנס למחקר, כי אי-אפשר לכמת אותו, וכן לא הקיצבות שהמדינה מחלקת למי שנמצאים מתחת לעשירון התחתון של

מנכ"ל ברוך דוח מזעזע

משלמיהמיסים. אילו הוכנסו שני נתונים אלה למחקר, היה הפער גדל עוד יותר. לא עבר שבוע, והסקירה השנתית של המוסד לביטוח לאומי שכראשו עומד היום נ"סים ברוך, ריאקציונר סוציאלי, מגלה כי 267 אלף איש נמצאים מתחת לקו העוני הרישמי, שהוא בלא-הכי נמוך ביותר. בשנה האחרונה גדל מספרם, כפי שמציין הדוח, ב-25 אחוז. איך הטיב הליכוד עם העם — זאת כבר אין צורך לספר. את זה מרגישים היטב. רבבות מישפחות השתעשעו מעט במכשיריהווידיאו, אך גילו אחרי זמן כי רוב הסכנותיהם איברו את ערכם. אבל מה התכוון המערך לעשות בעניין זה? מתברר שמרוב עיסוקים בבעות לאומיות אחרות שכחו רבים אמת מרה: ההון הפינננסי מרוכז כיום בידי שיכבה מצומצמת מאוד, שבידה מצוי למעשה הכוח המוחלט בחברה הישראלית. אין אלה סיסמות בלבד. עליפי מקורות אובייקטיביים, שאין לחשוך בהם כסוציאליסטים, כמו דן אנד ברדסטריט למשל, מתחלקת הבעות למשק הישראלי כך:

קריקטורה ב'עליהמישמר'

משק העובדים — 27 אחוז (מתוכו כור תעשיות — 11 אחוז). הסקטור הציבורי — 25 אחוז. והתפתעה הגדולה: הסקטור הפרטי — 48 אחוז.

גניש למכירה!

גל אנשיהעסקים הישראלים, שעשו כסף רב בארץ ועתה נוסעים לבזבזו אותו בחו"ל, גדל מיום ליום. הרשימה מתארכת ואליה יצטרף בקרוב, כפי שכבר הוזכר במדור זה, הקבולן שלום אהרון גניש. עתה הוא מציע למכירה את רכושו, במחירים די-אטרקטיביים. הווילה שהוא בנה בכפר-שמריהו מוצעת למכירה בסכום של שני מיליון דולר. גם אוסף האמנות שלו מחפש קונים.

אגב, אם ארקהידע שלו היא אנגליה, הוא

קבלן גניש וילה וחפצי אמנות

ימצא בלונדון חנר טוב שלו, הקבלן ששון הרגי. לונדון וקבלנים מזכירים מייד את חיים ברגשטיין, לשעבר איש בנק הפועלים שהיה הצל של יעקוב לוינסון, הנמצא לצורכי עבר דה בלונדון כבר הרבה זמן. שם הוא מייצג את עסקיו המגוונים של הקבלן החיפאי ואיש-העסקים עתיד הנכסים גד (פז) זאבי, המתגורר בוילה בת 1100 מ"ר בניירובי שבקניה. לונדון, מסתבר, כמו ניו-יורק, לוס-אנג'לס וניירובי, נות מחדש בזיעת אפיו של הקבלן העברי.

קובלנות רופאי השיניים

כשישובו הח"כים מפגרת הקיץ, הם ימצאו כתא-הדורא הנכנס שלהם ככנסת מיכתב אישי מעניין ביותר של ההסתדרות לרפואת שיניים. המאגרת בתוכה את כל רופאי השיניים בארץ, כאכשיניים כרוך בררדיכלל ככאכריאש. הנובע מהשאלה איך לממא את הטיפול היקר, ועל כך קובלים רווקא הרופאים. המיכתב נשלח על רקע המאבק המתמשך בין הרופאים והמכונים המיסחריים לרפוישיניים. מתברר שח"כים מכל קצות הבית מבשלים הצעת-חוק שתפתח את העיסוק ברפואת השיניים לכל יום שרצה בכך ללא הגבלה. אומר יושב-ראש הסתדרות הרופאים, הר"ר שמיאל פרלמוטר: „אם תתקבל הצעת-חוק זו בכנסת, תוצא הרפואה, ולא רק רפואת-השיניים, מתחנה המיקצועות החופשיים, שהעוסקים בהם מחוייבים באחריות אישית, ותיהפך לאחד הענפים המיסחריים הרגילים, שבהם חברות בע"מ מספקות שרותים, ואחריותן כלפי לקוחותיהן דומה לזו של ספק שירותים אחרים — כלומר, בגובה הוהדמניות, ולא יותר.“ טענה מעניינת, אבל הרי שאלת-השאלות היא המחיר הנמוך שגובים מכונים פרטיים אלה. הסתדרות הרופאים טוענת, כי עליפי בדיקות שערכה בכונים — אשר מתפקדים עדיין, למרות החלטה ברורה נגדם של בית-הדימשפט העליון — המחיר הנגבה שם הוא גבוה (!) מזה שמבקשים הרופאים הפרטיים, עליפי מחירון המינימום של מישרה-הבריאות. רופאי-השיניים מקימים עתה שדולה בכנסת, עוד אחת מני רבות, המבקשת לשחררם מחלק מהמיסים שהם משלמים, לא רק כעצמאיים. והעיקר: הם הורשים זכיו מלא של ממש ממס-ההכנסה בעד רפוישיניים. עליפי העיקרון המערבי, שבראותו של אדם היא המכשיר החשוב ביותר לייצור הכנסתו.

סודי ביותר: השמועה הכי מוכחשת

קשה לאתר מקורה של שמועה, אך כאשר היא עוברת מפה לאוזן, בעיקר מעל כוסות הקפה באסטרודוס ואולגנה, ואחר-כך מתגלגלת למשולש המיסעדות התל-אכבי כרחוב קרליבך, אי-אפשר כבר לעצור אותה. השמועה הכלכלית האחרונה שהכל מדברים בה, למרות שאיש לא המציא לה הוכחה, ולוא הקטנה ביותר, היא שבנק נוסף, מוכר ומכובד הרבה יותר מבנק צפון אמריקה, מסוכן בצרות די דומות לאלה שיש לבנק החרדי, הממלא עתה את טורי המדורים הפיליניים בעיתונים. כל ניסיון לאמת שמועה זו נתקל בלא מוחלט ובלחצים — גם בבנק עצמו גם בבנק ישראל וגם במישרד-האוצר, לעומתם, טוענים יודעי-דבר, שההכחשה היא טוטאלית, כי איש אינו רוצה לגרום לרעידת-אדמה כלכלית בארץ. בינתיים מתקשרים לקוחות מבוהלים להנהלת הבנק ומבקשים הסבר. התשובה שהם מקבלים שלא לציטוט, היא כי זוהי מלחמה עתידית-יומין בין סקטור ציבורי מסוים והבנק, שאין לו קשר לעיסקי פינאנסים, אלא לבעיות אידיאולוגיות דווקא. הפסימיסטים טוענים שאחרי החגים תבוא המפולת, לא נותר אלא להתמין ולראות.

„דניאל" יורד אל העם

כאשר נפתח השנה בהרצליה מלון דניאל המפואר שבו הושקעו 40 מיליון דולר, לא רק מכיסים פרטיים — הכריזו נאמניו של בעל הבית, המיליונר היהודייסודני משוויץ ליאון

בעל-מלון תמאן פניה לישראלים

תמאן, כי המלון לא נועד לפשוטי-העם ולפלי כאים אסיאתיים למיניהם, אלא לאצולת-הממון הבינלאומית. הרעיון שעמך ישראלים יתארחו בסמל ה- קיטש של הים התיכון היה לורא בעיני הבעלים וחבריה-מנהלים. לכן הם קבעו סולם מחירים גבוה במיוחד והתגאו בו — סולם שאינו מתאים אף לישראלי שהשקל והדולר מצויים בכיסו.

אבל לאט לאט התברר, שהיו אלה חלומות באספמיה. תמאן הוא כווראי מוכשר, יש לו גם קשרים מתאימים — עם הנשיא חיים הרצוג, עם הנשיא מוורטו ססה'סקו וגם עם נ"סים גאון — אבל מכאן ועד לניהול מלון בינלאומי רחוקה הדרך. כאשר עברו כמה שבועות והמיליונרים מחו"ל לא הגיעו ארצה בהמוניהם, להירפק על השערים, החל גובר הלחץ הפנימי, וגם יועציו המקורבים התחילו להיות מוראגים. בין יועציו ניתן למצוא בראש ובראשונה את שמואל דבנר, בעבר האיש הכל-יכול בכלל חיים סנדרסון, בעבר סמנכ"ל באל-על ואביו בעבר, בהווה ובעתיד של הזמר דני סנדרסון, ואילן רודריק, כמה ככירים בצוות הוחלפו בפוזיות, וגם בנימישפחה לא יצאו נקיים. ואז התגלה הנופש הישראלי. המלון יוצא עתה לסדרת התקפות פירסומיות אגרסיביות על הישראלי שיכול לשלם. מציעים לו החל ממיס' ערות יקרות ועד לערכי-איונות כאלום מפואר של המלון. בענף המלונאות חייבו ערב החג כאשר מלון